

St. Svithun menighet

SØNDAGSBLAD

22. MARS 2020: 4. SØNDAG I FASTEN

Kjære dere:

Vi sender en hilsen fra St. Svithun menighet i denne vanskelige tiden. Vi håper alle har det bra.

Som vi har informert om tidligere er menighetskontoret stengt og det forblir stengt inntil videre.

Hvis dere har behov for hjelp eller har spørsmål, kan dere kontakte oss per telefon 51 51 70 20 eller e-post stavanger@katolsk.no.

Biskopene har besluttet å midlertidig frita de troende for den allmenne messeplikt pga. korona-epidemien. Alle messer i OKB er avlyst, men kirken holder åpent for stille bønn.

Selv om det ikke feires offentlige messer trenger menigheten fortsatt din støtte.

Ønsker du å gi kollekt til menigheten digitalt kan det overføres via bank til kontonummer: 3000 26 252, merk betalingen med «Kollekt».

Kollekt og gaver til menigheten kan også gis med Vipps, til #20344. Merk betalingen: «Kollekt», «Gave» osv.

Takk for generøsiteten!

Å SE ELLER IKKE SE

Om Johannes 9

Da Jesu disipler så mannen som ble født blind, spurte de Herren: «Rabbi, når han er født blind, hvem er det da som har syndet, – han selv eller hans foreldre?» Dette spørsmålet gjentas gang på gang i menneskehetens historie og selvfølgelig i våre egne liv. Vi stiller oss også dette spørsmålet når vi ser noen som lider på grunn av sykdom eller tragedie. Og selvfølgelig virker det enda mer dramatisk når det berører oss personlig: Hva gjorde jeg for å fortjene dette? Hvorfor meg? Hvor gjorde jeg feil? Er jeg så ond at jeg fortjener alle disse dårlige tingene?

Som disiplene, ser vi etter forklaringer, og mange ganger finner vi dem ikke. Vi spør «hvorfor» men finner ikke svar. Eller kanskje, mange ganger, finner vi feil svar; svar gitt av miljøet vårt, «vanlige», men gale svar, svar tilpasset våre egne interesser eller personlige ideologier. Det var slik at disiplene allerede hadde et svar på dramaet til mannen som var blind fra fødselen: «han selv eller hans foreldre». En feiltagelse, en alvorlig feiltagelse.

Jesu svar er veldig opplysende: «Hverken han selv eller hans foreldre har syndet; han ble født slik for at Gud skulle få vise sin gjerning gjennom ham». Jesu svar handler ikke om «hvorfor?», men «med hvilken hensikt?». Og hver tragedie, lidelse og sykdom har en hensikt, en mening, en retning. Eller med andre ord, hver tragedie, lidelse og sykdom kan bære frukt. Vår Herre vet det fordi hans egen tragedie, hans eget øyeblikk av ekstrem svakhet, hans egen lidelse, korsets tragedie, ble til den mest produktive og fruktbare menneskelige og guddommelige frelsesopplevelsen.

Alt dette blir tydeligere i resten av den helbredende fortellingen og i diskusjonen med de som kritiserer Jesus. Den blinde mannen fikk synet. Rett og slett et mirakel. Men fortellingen slutter ikke der. Hvis det bare hadde vært et mirakel ville det ikke hjelpe mye. Hvorfor? Fordi fortellingen viser oss at for å virkelig “se” er det ikke bare nødvendig “å kunne” se, men også “å ønske” å se. Mannen som ble født blind, fikk synet. Fariseere kan se, men de ønsker ikke å se: av denne grunnen kritiserer de Jesus og neket å anerkjenne ham som frelseren sendt av Gud.

Hvorfor kan ikke fariseerne se? Jesus sier til dem i slutten av dialogen: «Var dere blinde, var dere også uten skyld; men nå sier dere: Vi ser. Og så lenge forblir dere skyldige». Med andre ord: de ser ikke fordi de ikke vil. Deres interesser, deres ideologi, deres fordommer og ideene de vokste opp med, lar dem ikke se. Men fremfor alt kan de ikke se fordi de ikke ønsker å kritisere seg selv. Den mest dramatiske delen av evangeliet er at Jesus kan gi sikt til en mann som ble født blind, men han kan ikke gi fariseerne tro. Dette er dramatisk, men virkelig: Jesus kan ikke fordi de ikke vil se eller tro.

Fastetiden, spesielt i denne kriseperioden, er ikke et tidspunkt å kritisere andre mennesker, ikke engang disse fariseerne som insisterer på å avvise Jesus. Fastetiden er en tid til å kritisere oss selv. «alt som før er skrevet, er skrevet for at vi skal lære av det», som Sant Paulus sier. Av den grunn er fastetiden en tid til å se på våre egne liv, og gjenkjenne når interessene våre, vår personlige ideologi, våre fordommer og ideene vi vokste opp med, når alt dette hindrer oss i å se slik Gud gjør. Våre interesser, vår personlige ideologi, våre fordommer, vaner og ideer kan bli til en vegg som skiller oss fra virkeligheten og hindrer oss i å være fri til å se på livet slik Gud gjør.

I løpet av krsedagene kommer det fram mange meninger, mange måter å møte trusselen som denne korona-virusepidemien representerer. La oss vurderer nøye hvilken av disse meningene og perspektivene faktisk hjelper oss å være gode mennesker og gode kristne. Måtte vi se på denne krisen med øyne til Jesus da han så på mannen født blind, «slik for at Gud skulle få vise sin gjerning gjennom» denne krisen.

Fordi, som fortellingen om Davids valg fortalte oss denne søndagen, «Gud ser ikke på det som menneskene ser på. Menneskene ser på det ytre, men Herren ser på hjertet».

VER O NO VER

Sobre Juan 9

Los discípulos de Jesús, al ver al ciego de nacimiento, preguntan al Señor: “Maestro, ¿quién ha pecado, él o sus padres, para que haya nacido ciego”. Esta pregunta se repite una y otra vez en la historia de la humanidad y, por supuesto, en nuestra propia vida. Nosotros también nos la hacemos cuando vemos que alguien sufre por alguna enfermedad o alguna tragedia. Y, por supuesto, nos la hacemos aún más dramáticamente cuando nos toca personalmente: ¿Qué hice yo para merecer esto? ¿Por qué a mí? ¿En qué me he equivocado? ¿Soy tan malo para que me vaya tan mal?

Como ocurre con la pregunta de los discípulos, buscamos causas y razones y muchas veces no las encontramos. Preguntamos por el “¿por qué?” y no encontramos respuesta. O, más bien, muchas veces encontramos respuestas equivocadas, respuestas aportadas por el ambiente que nos rodea, respuestas “acostumbradas” pero erróneas, respuestas que cuadran con nuestros propios intereses o ideología personal, más erróneas todavía, por supuesto. Así fue como los discípulos ya tenían una respuesta para el drama del ciego de nacimiento: “Él o sus padres han pecado”. Error, grave error.

La respuesta de Jesús es muy iluminadora: “Ni él (el ciego de nacimiento) ni sus padres han pecado; nació así para que se manifiesten en él las obras de Dios”. La respuesta de Jesús no es acerca del “porqué” sino del “para qué”. Y toda tragedia, sufrimiento y enfermedad tiene un “para qué”, tiene un sentido, una dirección. O, dicho de otro modo, toda tragedia, sufrimiento y enfermedad puede ser fecunda; puede dar fruto. El Señor lo sabe porque su propia tragedia, su propio momento de absoluta debilidad, su propio sufrimiento, la tragedia de la cruz, ha sido la más fecunda y fructuosa experiencia humana y divina de salvación.

Todo esto queda aún más claro en el resto del relato de la curación y la discusión con los que critican a Jesús. El ciego ahora puede ver. Es, sencillamente, un milagro. Pero hay mucho más. Si

sólo fuera un milagro no nos ayudaría demasiado. ¿Porqué? Porque el relato nos hace ver que para ver, no sólo es necesario “poder” ver sino también “querer” ver. El ciego de nacimiento no podía ver y recibió la vista. Los fariseos pueden ver pero no quieren ver: por eso se enfrentan a Jesús y lo critican y no lo pueden reconocer como el Salvador enviado por Dios.

¿Por qué no pueden ver los fariseos? Pues bien, Jesús al final del diálogo les dice: “Si ustedes fueran ciegos, no tendrían pecado, pero como dicen: ‘Vemos’, su pecado permanece”. Es decir: no ven porque no quieren ver. Sus intereses, su ideología, sus prejuicios, las ideas con las que se han formado, les impiden ver. Pero sobre todo, no pueden ver porque no quieren criticarse a sí mismos. Lo más dramático del relato del Evangelio es que Jesús puede dar la vista a un ciego de nacimiento pero no puede darles la fe a ellos. Es dramático pero es real: Jesús no puede porque ellos no quieren ver ni creer.

El tiempo de la Cuaresma y especialmente este tiempo de crisis que nos toca vivir, no es un tiempo para criticar a los demás, ni siquiera a estos fariseos que se obstinan en rechazar a Jesús. El tiempo de la Cuaresma es el tiempo para criticarnos a nosotros mismos. “Todo esto ha sido escrito para nuestra instrucción”. Por eso, la Cuaresma es un tiempo para mirar nuestra propia vida y reconocer cuándo nuestros intereses, nuestra ideología personal, nuestros prejuicios, las ideas con las que nos hemos formado, cuándo todo ello nos impide ver cómo mira Dios. Nuestros intereses, prejuicios, costumbres e ideas pueden llegar a ser como un muro que nos separa de la realidad y nos impide ser libres para mirar la vida y las cosas como las mira Dios.

Durante estos días de crisis, escuchamos muchas opiniones, muchas maneras de enfrentar las amenazas que nos propone la epidemia. Sepamos discernir cuáles de estas opiniones y miradas nos ayudan para ser buenas personas y buenos cristianos. Que podamos mirar esta crisis con los ojos con que Jesús miró al ciego de nacimiento: ocurre “así para que se manifiesten las obras de Dios” en ella.

Porque, como nos cuenta el relato de la elección de David “Dios no mira como mira el hombre; porque el hombre ve las apariencias, pero Dios ve el corazón”.

TO SEE OR NOT TO SEE

On John 9

When Jesus' disciples saw the man blind from birth they asked the Lord: "Rabbi, who sinned, this man or his parents, that he was born blind?" This question is repeated time after time in humankind's history and, of course, in our own lives. We also ask ourselves this question when we see someone who suffers due to some illness or tragedy. And of course, it seems most dramatic when it effects us personally: What did I do to deserve such a thing? Why me? Where did I go wrong? Am I so evil as to deserve all these bad things?

As it happens with the disciples' question, we look for causes and reasons and many times we don't find them. We ask "why" and we don't find an answer. Or perhaps many times we find wrong answers, answers given by our environment, "common" but wrong answers, answers that fit in our own interests or personal ideology. And so, it was that the disciples already had an answer to the drama of the man blind from his birth: "He or his parents had sinned": A mistake, a serious mistake.

Jesus' answer is very enlightening: "Neither this man nor his parents sinned; he was born blind so that God's works might be revealed in him". Jesus' answer is not about "why?", but "what for?" And every tragedy, suffering and illness has a "what for", has a direction. Or, in other words, every tragedy, suffering and illness can be productive; it may bear fruit. Our Lord knows it, because his own tragedy, his own moment of extreme weakness, his own suffering, the cross' tragedy, was the most productive and fruitful human and divine act of salvation.

All this becomes clearer in the rest of the healing narration and in the discussion with those who criticize Jesus. The blind man is given sight. It's simply a miracle. But the account doesn't end there. If it was a question of just one miracle it wouldn't help much. Why? Because the narration shows us that in order to see, it is not only necessary to "be able" to see but also to "want" to see. The man was blind and then he could see. Pharisees can see but they don't want to see: for that reason they confront and criticise Jesus and can't recognise him as the Saviour sent by God.

Why can't Pharisees see? Jesus tells them at the end of the dialogue: "If you were blind, you would not have sin. But now that you say, 'We see', your sin remains". In other words, they don't see because they don't want to. Their interests, their ideology, their prejudices, the ideas they grew

up with, obscure their sight. But above all, they can't see because they aren't willing to criticize themselves. The most striking part of the Gospel is that Jesus can give sight to a man blind from his birth, but he can't give the Pharisees faith. This is dramatic but real: Jesus can't because they don't want to see or believe.

The Season of Lent, especially during this period of crisis we're experiencing, is not a time to criticize other people, not even these Pharisees who insist on rejecting Jesus. Lent is a time for introspection, to criticize ourselves. "All this has been written for our instruction", says Saint Paul. For that reason, Lent is a time to look at our own lives, and recognize when our interests, our personal ideology, our prejudice, and the ideas we grew up with, stop us from seeing as God does. Our interests, our personal ideology, our prejudice, habits and ideas may become a wall that separates us from reality and stops us from being free to look at life and things as God does.

During these days of crisis, many opinions are heard, many ways of facing the menaces this corona virus epidemic proposes. Let's discern accurately which of these opinions and perspectives actually help us to be good people and good Christians. May we look at this crisis with eyes like Jesus' when he looked at the man born blind: "that God's works might be revealed in" it.

Because, as the narration of David's election told us this Sunday, "the Lord does not see as mortals see; they look on the outward appearance, but the Lord looks on the heart".

Contact the Catholic diocese of Oslo's web priest service

Worried, lonely, curious or seeking?

You may contact the priest service using nettprest@katolsk.no, and one of the Church's many accomplished and helpful pastors will respond. They can help you solve a problem, answer a question, give you a deeper explanation of the catholic faith and teachings etc. Their efforts depend on your needs. The special church service is being launched now and will continue until further notice.

Bilde: Katolsk.no

GET IN TOUCH: *Due to the corona epidemic, the diocese cannot celebrate public masses, and many people are staying at home. Given this situation, it might be nice to be able to email a priest with one's questions or problems, and to share one's thoughts, says p. Oddvar Moi.*

The corona-epidemic has quickly changed the lives of many of us. The situation may feel dramatic. Does this make you feel worried, do you feel alone, or are you reflecting on questions about faith and your relationship with God? You are welcome to contact the diocese's new web-priest service: nettprest@katolsk.no

MESSER AVLYST: – KIRKEN SOVER IKKE

Mange menigheter direktesender video fra messefeiringen – Følg med fra hjemmefra!

Biskop Eidsvigs messe direktesendes kl. 11 søndag 22. mars

Bilde: Katolsk.no

Selv om de offentlige messene er innstilt inntil videre på grunn av koronapandemien, betyr ikke det at prestene ikke er virksomme: De ber for oss, de bærer frem messeofferet og stadig flere inviterer oss med på digital messefeiring, bønn og andakt.

12. mars ble nye, strenge smittevernstiltak offentliggjort: Alle messer avlyses og biskopene har gitt fritak for messeplikten i hele landet. All sosial aktivitet, katekese og andre aktiviteter i menighetene skal innstilles. Kirkene holder åpne, men det kan ikke være flere tilstede enn at det er mulig for alle å holde minst en meters avstand fra hverandre.

– Kirken sover ikke, presiserer likevel p. Pål Bratbak, sogneprest i St. Olav domkirkemenighet i Oslo. For selv om offentlige arrangementer ikke lenger er tillatt, lever den digitale domkirken i beste velgående. Via menighetens Facebook-side tilbyr de direktesendt video, også kalt strømming, av messefeiringen hver dag, samt daglig rosenkransbønn og korsveisandakt på fredager. På søndager direktesendes messen på flere språk, blant annet norsk, engelsk, litauisk og italiensk.

Det er også flere menigheter og klostre som tilbyr det samme. Derfor har vi laget en sendeplan som vi vil **oppdaterer fortløpende** slik at alle uansett hvor man bor, kan delta i messefeiringen selv om man ikke fysisk er samlet i kirken.

– Denne fastetiden er vi kalt på en spesiell måte til å gå inn i ørkenen. Men vi gjør det ikke alene. Jesus er ikke i karantene og gjennom internett skal vi feire messer sammen og be sammen hver dag, sier p. Pål Bratbak.

Hva betyr "å strømme?"

"Å strømme" betyr at videoen vises i sanntid. Dette har blitt populært i sosiale medier, der deling av informasjon skal skje raskt. Kanalene de fleste menighetene benytter for å dele disse videoene er til nå Facebook og YouTube. Disse lagrer videoene slik at det også er mulig å se dem i etterkant av direktesendingen. Du trenger ikke en egen konto for å se videoene, selv om Facebook er raske med å spørre om du ikke vil opprette en.

Hvert av punktene på programmet har en link som du kan trykke på for å få tilgang til videoene når disse sendes. Tilbyr ikke din menighet direktesending, er det bare å følge med på et av de andre tilbudene i programmet under.

PROGRAM

HVERDAGER:

Kl. 11.00: Messe på norsk fra St. Olav domkirkemenighet, Oslo: Direktesendes via [menighetens Facebookside](#)

Kl. Hele dagen: Sakramentstilbedelse i St. Olav domkirke i Oslo.

Følg med på [menighetens Facebookside](#).

Kl. 18.00: Rosenkransen hjemme hos ulike folk: Direktesendes via [menighetens Facebookside](#)

Kl. 18.25: Sakramental velsignelse i St. Olav domkirke, Oslo: Direktesendes via [menighetens Facebookside](#)

Kl. 18.30: Messe fra St. Frans kloster, Larvik: Direktesendes via [klosterets Facebookside](#)

Fredag kl 15: Korsvei i St. Olav domkirke, Oslo: Direktesendes via [menighetens Facebookside](#)

SØNDAG:

Kl. 09.00: Messe på polsk fra St. Frans kloster, Larvik: Direktesendes via [klosterets Facebookside](#)

Kl. 09.00: Messen på norsk fra St. Magnus menighet i Lillestrøm (Evangeliet leses på norsk, polsk og engelsk). Direktesendes [via menighetens gruppe på Facebook](#).

Kl. 09.30: Messe på engelsk i St. Olav domkirke, Oslo: Direktesendes via [menighetens Facebookside](#)

Kl. 10.00: Messe fra St. Franciskus Xaverius menighet i Arendal: Følg med på [sogneprestens Facebookside](#) eller [Youtube](#).

Kl. 11.00: Messe med biskop Bernt Eidsvig direktesendes. **Se den på [katolsk.no Facebookside](#). Video fra messen vil også bli lagt ut på [katolsk.no](#) i etterkant.**

Kl. 14.00: Messe på litauisk, St. Olav domkirke, Oslo: Direktesendes via [menighetens Facebookside](#)

Kl. 17.00: Messe på italiensk, St. Olav domkirke, Oslo: Direktesendes via [menighetens Facebookside](#)

KONTAKTINFORMASJON

SOGNEPREST: **p. Phu Thanh Nguyen**, 51 51 70 20, Nguyen.Thanh.Phu@katolsk.no

KAPELLANER (med kontaktansvar for følgende grupper):

p. Henry Thura Zaw Min (ENGELSK OG BURMESISK) 474 86 874,
Henry.Zaw.Min@katolsk.no

p. Juan Carlos Roldan (SPANSK) 949 70 014, Juan.Carlos.Roldan@katolsk.no

p. Elizeusz Ryszard Górski OFM (POLSK) 474 67 120, Elizeusz.Gorski@katolsk.no

p. Amando Alfaro (FILIPINSK) 473 14 794, Amando.Alfaro@katolsk.no

DIAKON: **Lai Le Van**, 489 90 277, Le.Van.Lai@katolsk.no

SEKRETÆR: **Johanna** Cañizalez, 51 51 70 20 / 918 85 622, stavanger@katolsk.no

REGNSKAP: **Sandra** Quezada, 94 97 01 48, Sandra.Quezada@katolsk.no

KATEKESE og CARITAS: **Julie Helen** Sandbrekken, 45919714
katekese@stavanger.katolsk.no

BARN & UNGDOM: **Helen** Maty, barnogungdom@stavanger.katolsk.no

KANTOR: Jan **Stefan** Bengtsson, 934 87 898, jan.stefan.bengtsson@katolsk.no

ORGANIST: «**Benny**» Zbigniew Slaby, zbigniew.slaby@katolsk.no

VAKTMESTER: **Oscar** Aportela, 949 70 146

ST. SVITHUN MENIGHET

St. Svithuns gt. 8, 4005 Stavanger

Tlf: **51 51 70 20** (kontoret/prest på vakt)

E-post: **stavanger@katolsk.no**

Menighetskontoret har åpningstid
mandag-fredag kl 9-15.

Følg oss på nett og sosiale medier:

stavanger.katolsk.no

 /svithun

 /SvithunMenighet